

Bijlage 1 bij hoofdstuk 3

Islam

7 plaatjes

Jodendom

7 plaatjes

Christendom

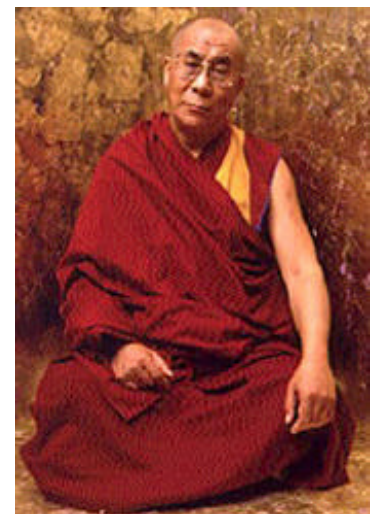
7 plaatjes

Boeddhisme

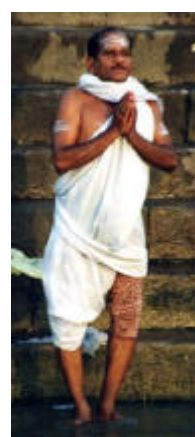
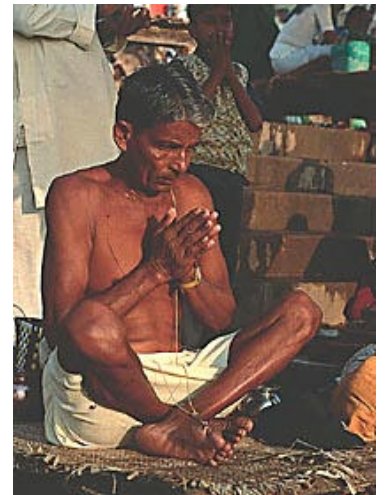
7 plaatjes

Hindoeïsme

8 plaatjes

Bijlage 2 bij hoofdstuk 3

Ik geloof. Wat betekent dat?

"Ik geloof" kan twee betekenissen hebben:

Ik geloof dat

= ik neem iets aan voor waar (iemand op zijn woord geloven)

= ik denk dat iets sus of zo is, of dat iemand dit of dat doet / gedaan heeft, maar ik weet het niet zeker, ik kan het niet bewijzen.

Ik geloof in

= ik ben er vast van overtuigd dat iemand of iets kan bestaan

= ik heb een vast vertrouwen op iemand

**Beantwoord de volgende stellingen met ja of nee
en vul dat in in de laatste kolom**

Ik geloof dat er meer is dan ik zien kan.	
Ik geloof dat er achter het bestaande een onzichtbare kracht is.	
Ik geloof in wonderen	
Ik geloof in God	
Ik geloof dat God alles gemaakt heeft	
Ik geloof dat alles vanzelf gekomen is.	
Ik geloof dat God een oude man is.	
Ik geloof dat er een betere wereld kan komen	
Ik geloof dat Jezus van Nazaret ons de weg wijst naar een betere wereld.	
Ik geloof dat Jezus niets te maken heeft met ons leven van alledag.	
Ik geloof dat er engelen bestaan	
Ik geloof dat er een hemel is	
Ik geloof dat alleen katholieken in de hemel komen	

Jezus van Nazaret wordt ook genoemd

Jezus Christus = (Jezus) Messias = (Jezus) de gezalfde
de mensenzoon, de zoon van God

rabbi = leraar, meester,

goede herder, licht van de wereld

Bijlage 3a bij hoofdstuk 3

Opdracht voor de jongeren:

1. Lees aandachtig het verhaaltje dat je ontvangen hebt.
2. Zoek de tekening die bij dat verhaal hoort.
3. Bespreek met elkaar wat Jezus bedoeld kan hebben met dat verhaal en schrijf dat in het kort op de achterkant van dit papier
4. Bespreek met elkaar hoe je het verhaal het beste kunt uitbeelden (in pantomime, dus zonder woorden).
5. Als je aan de beurt bent, beeldt het verhaal dan uit in de hoop dat de ouders kunnen ontdekken welk verhaal jullie hebben.

Opdracht voor de ouders

1. Lees het verhaal dat je ontvangen hebt.
2. Bespreek met elkaar de betekenis van dit verhaal
3. Bedenk samen met elkaar hoe je de boodschap van het verhaal in een moderne versie kunt weergeven. Als Jezus nu geleefd zou hebben, hoe zou hij zijn boodschap dan verwoord hebben?
4. Schrijf je nieuwe versie op de achterkant van dit papier

De rijke en de arme

'Er was eens een rijk man. Hij ging gekleed in purperrode en zuiver linnen kleren en hield elke dag een schitterend feest. Voor zijn deur lag een arme bedelaar die overdekt was met zweren. Hij heette Lazarus. Graag zou hij zijn honger stillen met de kruimels die van de tafel van de rijke vielen. Er kwamen echter alleen honden om zijn zweren te likken.

Toen ging hij dood, en de engelen brachten hem naar een ereplaats naast Abraham. Ook de rijke stierf en werd begraven. Hij leed vreselijke pijnen en toen hij vanuit het dodenrijk omhoog keek, zag hij ver weg Abraham met Lazarus aan zijn zijde.

Vader Abraham, riep hij, heb medelijden met me en stuur Lazarus; dan kan hij de top van zijn vinger in het water steken en mijn tong bevochtigen, want ik lijd veel pijn in deze vlammen.

Zoon, denk er eens aan dat jij het in je leven altijd goed hebt gehad, en Lazarus altijd slecht. Nu wordt hij getroost en jij gepijnigd. Bovendien gaapt er tussen jullie en ons een diepe afgrond. Zo is het onmogelijk van hieruit naar jullie te gaan of omgekeerd.

Ik smEEK u, vader Abraham, stuur Lazarus dan naar mijn ouderlijk huis, want ik heb vijf broers. Dan kan hij ze waarschuwen zodat zij niet zoals ik terecht komen in deze plaats waar pijniging hun wacht.

Ze hebben de geschriften van Mozes en de profeten, zei Abraham, laten ze naar hen luisteren. Ach nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toegaat, dan zullen ze een nieuw leven gaan leiden.

Maar Abraham zei: Als ze niet luisteren naar Mozes en de profeten, zullen ze ook niet overtuigd worden als iemand van de doden opstaat.'

De arbeiders in de wijngaard

Iemand heeft een wijngaard. Er is veel werk de winkel en vroeg in de morgen gaat hij naar het marktpllein om mensen te zoeken die in zijn wijngaard willen komen werken. Hij spreekt met ze af dat ze tien euro krijgen voor een hele dag werken. Ze gaan meteen aan de slag.

Om tien uur gaat hij nog eens kijken, want hij heeft nog te weinig arbeiders in zijn wijngaard. Op het marktpllein vindt hij een groepje mannen die nog geen werk hebben. "Komen jullie ook in mijn wijngaard werken. Ik zal jullie betalen waar je recht op hebt".

Om twaalf uur en om drie uur gaat hij weer op zoek naar arbeiders voor zijn wijngaard. Steeds maakt hij dezelfde afspraak: "Ik zal jullie betalen waar je recht op hebt"

Om vijf uur gaat hij weer kijken, en weer vindt hij enkele mannen die staan te niksen. Ook zij gaan in zijn wijngaard werken.

Om zes uur is het werk gedaan en alle arbeiders krijgen hun loon.

Degenen die het laatst gekomen zijn krijgen tien euro. Voor een uur werken

is dat een mooi loon. De anderen denken; dan krijgen wij nog veel meer. Maar ze krijgen allemaal precies tien euro, ook degenen die de hele dag gewerkt hebben.

"Dit is niet eerlijk," zeggen ze tegen de eigenaar van de wijngaard. "Wij hebben de hele dag in de hitte hard moeten werken. En nu geeft u ons hetzelfde als degenen die maar een uurtje gewerkt hebben."

Maar hij zei tegen hen: "Ik heb toch met jullie afgesproken dat jullie tien euro zouden krijgen voor de hele dag. Dan ben ik toch niet oneerlijk, als ik de anderen evenveel geef. Ik mag toch met mijn geld doen wat ik wil. Of ben je jaloers dat ik goed ben voor de anderen."

In het koninkrijk van God gaat het niet om rechten hebben op iets maar wel om het goed doen aan mensen.

Het feestmaal

Er was eens een koning die een groot feestmaal gaf. Hij nodigde daar veel mensen voor uit.

Tegen de tijd dat het feestmaal begon, stuurde hij zijn dienaar om de genodigden te gaan zeggen:

"Kom, want alles staat klaar."

Maar de een na de ander begon zich te verontschuldigen.

"Ik heb een stuk land gekocht en ik moet het dringend gaan bekijken", zei er een, "wil me dus excuseren".

"Ik heb vijf paar ossen gekocht en ik ga ze nu keuren", zei een ander, "wil me dus verontschuldigen".

En een derde zei: "Ik ben pas getrouwd en kan dus niet komen."

De dienaar kwam bij de koning terug en bracht hem verslag uit. Die was woedend.

"Ga vlug naar de straten en de stegen van de stad", beval hij hem, "en breng hier de armen en kreupelen, de blinden en de lammen".

"Meneer, uw bevel is al uitgevoerd en nòg is er plaats", antwoordde de dienaar.

"Ga naar de grote wegen en naar de paden en dwing de mensen om binnen te komen", zei de koning tegen hem; "mijn huis moet vol. En degenen die eerste genodigd waren, komen er niet meer in."

Zo kwam de feestzaal toch vol.

Toen de koning binnenkwam om zijn gasten te zien, zag hij iemand die geen feestkleding droeg.

"Vriend, hoe ben je hier binnengekomen zonder je voor de bruiloft gekleed te hebben?" vroeg de koning hem. Maar de man zweeg.

Toen zei de koning: "Gooi hem meteen de deur uit! Hij hoort hier niet thuis".

De tien bruidsmeisjes

Er vond een bruiloft plaats. Bij zo'n feest horen ook bruidsmeisjes. Tien meisjes waren uitgekozen en ze kwamen met hun olielampen naar de feestzaal.

Maar de bruidegom liet flink op zich wachten en de tien meisjes zaten een beetje te dommelen.

Opeens werd er geroepen: "Daar komt hij aan. Maak je vlug klaar".

De meisjes waren meteen klaarwakker, maar voor vijf van hen was het hevig schrikken. Ze hadden

wel hun olielampen bij zich, maar de olie waren ze vergeten mee te nemen.

Die vijf domme meisjes vroegen aan de wijze meisjes die wel olie meegebracht hadden:

"Geef ons alsjeblieft een beetje van jullie olie, want onze lampen gaan uit."

Maar de wijze meisjes zeiden:

"Sorry, hoor! Je moet zelf maar even olie gaan kopen in de winkel. Anders hebben we zelf geen olie genoeg voor het feest."

De domme meisjes hadden geen keus en gingen dus naar de winkel. Omdat de winkelier allang sliep, duurde het een hele poos voordat zij wat olie te pakken hadden.

Terwijl zij weg waren, kwam de bruidegom. En de bruidsmeisjes die klaar stonden, gingen met hem naar binnen om feest de vieren. Toen iedereen binnen was, ging de deur op slot.

Toen de andere meisjes terugkwamen van de winkel, vonden ze de deur gesloten. Wat een ramp.

Ze bonsden op de deur en riepen om het hardst: "Meneer, laat ons alsjeblieft binnen. Wij horen ook bij het feest."

Maar de bruidegom riep vanaf het balkon: "Ga weg, ik ken jullie niet."

Je moet wel goed nadenken om deel te kunnen nemen aan het feest in het Koninkrijk van God.

De drie dienaars

Er was eens een rijk man die een grote reis ging maken. Hij had drie dienaars en aan hen vertrouwde hij zijn bezittingen toe.

Aan de eerste gaf hij 1000 euro, aan de tweede 500 euro en aan de derde gaf hij 100 euro. "Zorg er goed voor en doe er wat mee," zei hij en hij vertrok naar het buitenland.

De dienaar die 1000 euro gekregen had, ging er zaken mee doen en in een jaar tijd had hij het bedrag verdubbeld.

Ook de tweede die 500 euro gekregen had, deed er goede zaken mee. Ook hij verdubbelde het bedrag.

De derde echter dacht bij zichzelf: "Ik zie het niet zitten. Dat zaken doen ligt me niet en als ik verlies dan is de baas woedend. Weet je wat, ik stop het in de grond, dan kan ik het ook niet kwijtraken."

Na een jaar kwam de rijke man weer terug en hij riep zijn dienaar bij zich om verantwoording af te leggen.

De eerste kwam triomfantelijk bij hem en zei: "U hebt mij 1000 euro gegeven. Kijk eens: ik heb er nog eens 1000 bij verdiend."

"Prachtig", zei zijn baas, "je bent een goed en trouw dienaar. Je hebt dit bedrag goed beheerd, ik zal je nog een veel groter bedrag toevertrouwen. Kom en feest met me mee."

De tweede dienaar kwam binnen met een brede lach op zijn gezicht: "U hebt mij 500 euro gegeven, ik heb er nog 500 bij verdiend."

En weer zei zijn baas: "Prachtig. Je bent een goed en trouw dienaar. Je hebt dit bedrag goed beheerd, ik zal je nog een veel groter bedrag toevertrouwen. Kom en feest met me mee."

Toen kwam de derde dienaar met een zuur gezicht. Hij zei: "Ik weet dat u streng bent en het geld u heilig is. Ik heb geen risico's genomen en uw geld in de grond verstoppt. Hier is uw 100 euro, er ontbreekt niets aan."

Toen zei de rijke man tegen hem: "Wat ben je toch een domme en luie dienaar."

Als jij zo goed wist dat het geld me heilig was, dan had je het op zijn minste naar de bank moeten brengen. Dan had ik tenminste nog rente gekregen."

Hij pakte de 100 euro en gaf die aan de dienaar die al 1000 euro gekregen had. Hij zei: "Iedereen die zijn talenten goed gebruikt, krijgt mee en wie er niets mee doet verliest alles."

De zaaier

'De zaaier ging zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte langs de weg. Er kwamen vogels die dat zaad opaten. Een ander gedeelte viel op de rotsgrond. Daar lag weinig aarde. Het zaad kwam snel op, want de grond was niet diep. Maar toen de zon was opgekomen, verschroeide het jonge groen en omdat het geen wortels had, verdorde het. Een ander deel viel tussen de distels. De distels schoten op en verstikten het zaad. De rest van het zaad viel in goede grond en zette vrucht: een deel bracht honderdmaal zoveel op, een ander deel zestig en weer een ander deel dertigmaal. Wie oren heeft, moet ook luisteren!'

Het onkruid

'Het hemelse koninkrijk lijkt op een man die goed zaad in zijn akker zaaide. Maar 's nachts toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen het koren en verdween weer. Toen het jonge groen opkwam en vrucht begon te zetten, kwam ook het onkruid te voorschijn.

De knechts gingen naar de eigenaar toe en vroegen: Heer, hebt u wel goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt anders al dat onkruid vandaan?

Hij antwoordde: Dat heeft een vijand van me gedaan.

Zijn knechts zeiden: Wilt u dat we het onkruid er tussen uit gaan halen?

Nee, zei hij, want als jullie het er tussen uit halen, trek je ook het koren mee uit. Laat het koren maar samen opgroeien met het onkruid tot de oogst. En als de oogsttijd is gekomen, zal ik tegen de maaiers zeggen: Haal eerst het onkruid bij elkaar en bind het tot bossen samen om het te verbranden; verzamel dan het koren en sla het op in mijn schuur.'

De verloren zoon

Er was een man die twee zoons had.

Vader, zei de jongste tegen hem, geef mij dat deel van uw bezit waarop ik recht heb. En de vader verdeelde zijn vermogen onder zijn twee zoons.

Een paar dagen later verzilverde de jongste zoon zijn aandeel en ging op reis naar een ver land. Daar leidde hij een losbandig leven en joeg zo al zijn geld erdoor.

Toen hij alles had verkwist, ontstond er in dat land een vreselijke hongersnood.

Hij verging van de honger en dacht aan thuis waar het goed was. Eigenlijk durfde hij niet goed naar huis, maar van armoe ging hij toch terug. Hij wist geen andere oplossing.

Hij was nog ver van huis, toen zijn vader hem al zag. Hij liep zijn zoon snel tegemoet, sloeg zijn armen om hem heen en kuste hem. "Wat ben ik blij dat je er weer bent" zei hij.

"Vader", zei zijn zoon, "ik heb gezondigd tegen God en tegen u; ik verdien het niet nog langer uw zoon genoemd te worden. Laat mij maar als een van uw knechten werken op het land."

Maar zijn vader wilde er niets van weten, zo blij was hij. Hij zei tegen zijn knechts: "

Vlug! Haal schone kleren en laat hem die aantrekken; steek een ring aan zijn vinger en doe hem schoenen aan.

Haal het mestkalf van stal en slacht het, want we gaan feest vieren. Want deze zoon van me was dood en staat weer levend voor me; hij was verloren en is weer gevonden."

En het feest begon.

De oudste zoon was op het land. Toen hij terugkeerde en dicht bij huis kwam, hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechts en vroeg hem wat dat te betekenen had.

"Uw broer is terug", antwoordde die, "en uw vader is zo blij dat hij hem weer terug heeft dan hij een groot feest geeft."

De oudste zoon was echter woedend en wilde niet naar binnen. Zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem over te halen.

Maar hij zei tegen zijn vader. Ik heb altijd keurig opgepast. Ik heb altijd gedaan wat u van mij vroeg. Maar voor mij hebt u nooit een feest gegeven. Maar die jongste zoon van u, die nietsnut, heeft uw geld opgemaakt en nu hij terug is, geeft u een groot feest. Ik vind het niet eerlijk."

Zijn vader zei: "Maar jongen toch, jij bent toch altijd bij me en we delen toch alles samen. Wees toch blij dat je broer weer terug is. Hij was verloren en is weer gevonden."

De barmhartige Samaritaan

'Er was eens een man die van Jeruzalem naar Jericho reisde en door rovers werd overvallen. Ze schudden hem uit, sloegen op hem los, en lieten hem half dood liggen. Bij toeval reisde er langs die weg een priester naar Jericho, maar toen hij die man zag liggen, ging hij met een boog om hem heen. Hetzelfde deed een Leviet die daar langs kwam; ook hij ging toen hij de man zag liggen, met een boog voorbij. Een Samaritaan, eveneens op reis, kwam daar ook langs. Maar toen hij de man zag liggen, was hij met hem begaan. Hij ging naar hem toe, maakte zijn wonden schoon met olie en wijn en verbond ze. Toen zette hij hem op zijn eigen ezel en vervoerde hem naar een herberg waar hij hem verzorgde. De volgende dag nam hij twee zilverstukken en gaf die aan de herbergier: 'Zorg voor hem, en mocht u nog kosten moeten maken, dan zal ik u die betalen als ik terugkom!' En Jezus besloot: 'Wat denkt u? Wie van de drie is de naaste geweest van de man die in handen viel van de rovers?' 'Dat was hij die zich het lot van de man aantrok,' antwoordde de wetgeleerde. 'Ga dan en doe als hij,' zei Jezus tegen hem.

Twee mensen gingen bidden in de tempel

'Twee mannen gingen naar de tempel om te bidden; de een was een Farizeeër, de ander een tollenaar.

De Farizeeër stond rechtop en bad bij zichzelf: O God, ik dank u dat ik niet ben zoals de rest: hebzuchtig, oneerlijk en overspelig, en ook niet zoals die tollenaar daar! Ik vast tweemaal per week en sta het tiende deel af van al wat ik bezit.

Maar de tollenaar bleef op een afstand staan en durfde zelfs zijn ogen niet naar de hemel op te slaan. Hij sloeg zich berouwvol op de borst en zei: O God, wees mij, zondaar, genadig!

Geloof mij,' zei Jezus, 'deze man, en niet de Farizeeër, ging bevrijd van zijn schuld naar huis. Want ieder die zichzelf verheft, zal vernederd, maar wie zichzelf vernedert, zal verheven worden.'

De bruiloft van Kana

Twee dagen later was er in Kana, een stad in Galilea, een bruiloft. Jezus' moeder was er, en ook Jezus zelf en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn bijna op was, zei zijn moeder tegen hem: 'Ze hebben geen wijn meer.' 'Vrouw, is dat uw zaak of mijn zaak?' antwoordde hij haar. 'Mijn uur is nog niet gekomen.' Zijn moeder zei tegen de bedienden: 'Doe maar wat hij je zegt.' De Joden hebben een bepaald reinigingsritueel, en voor dat doel stonden daar zes waterkruiken, elk met een inhoud van 80 tot 120 liter. 'Vul die kruiken met water,' beval Jezus de bedienden. Zij vulden ze tot de rand toe. Toen zei hij: 'Schep er wat uit en breng dat naar de ceremoniemeester.' Dat deden ze, en hij proefde van het water dat wijn was geworden. De bedienden die het water geschept hadden, wisten waar die wijn vandaan kwam. Maar de ceremoniemeester wist dat niet; hij liet dan ook de bruidegom roepen en zei tegen hem: 'Iedereen schenkt eerst de beste wijn, en wanneer de gasten vrolijk zijn, de minder goede. Maar u hebt de beste wijn voor het laatst bewaard!'

Deze daad te Kana in Galilea was het eerste van de machtige werken waarmee Jezus zijn glorie openbaarde, en zijn leerlingen geloofden in hem.

De storm op het meer

Diezelfde dag, toen het al avond was, zei hij tegen hen: 'Laten we naar de overkant van het meer gaan.' De mensen bleven op de oever achter; de leerlingen stapten in de boot - Jezus was er al in - en namen hem mee naar de overkant. Er waren ook andere boten bij. Er stak een zware stormwind op en de golven sloegen over het schip, zodat het vol liep. Jezus lag achterin te slapen, zijn hoofd op een kussen. Ze maakten hem wakker en zeiden: 'Meester, doet het u niets dat we vergaan?' Jezus werd wakker en sprak de wind streng toe en hij zei tegen het meer: 'Rustig! Wees stil!' En de wind ging liggen en het werd heel stil. 'Waarom zijn jullie zo bang?' vroeg hij hun. 'Hebben jullie nu geloof of niet?' Zij waren vreselijk bang en zeiden tegen elkaar: 'Wat is dit toch voor iemand? Zelfs de wind en het meer gehoorzamen hem!'

Het verloren schaap

De tollenaars en andere overtreiders van de wet kwamen allemaal naar hem luisteren. 'Schande!' zeiden de Farizeeërs en de schriftgeleerden geërgerd onder elkaar. 'Die man ontvangt mensen die de wet overtreden en eet met hen.' Maar hij vertelde hun deze gelijkenis:

'Veronderstel dat iemand van u 100 schapen heeft en één ervan is verloren geraakt. Zal hij dan niet die 99 andere in de woestijn alleen laten en naar dat verloren schaap op zoek gaan, net zo lang tot hij het vindt?

En als hij het vindt, is hij zo blij dat hij het op de schouders neemt. En wanneer hij thuis komt, roept hij zijn vrienden en burens en zegt: Wees blij samen met mij, want het schaap dat verloren was, heb ik terug gevonden. Zo is men in de hemel blijer over één zondaar die tot inkeer komt dan over 99 mensen die de wet naleven en niet tot inkeer hoeven te komen. Dat verzeker ik u.'

De lamme

Een paar dagen later ging hij naar Kafarnaüm terug en het werd bekend dat hij thuis was. Er verzamelden zich zoveel mensen dat er nergens plaats meer was, zelfs niet vóór de deur. Toen hij hun over Gods boodschap sprak, kwam een aantal mensen hem een verlamde brengen. Ze droegen hem met vier man, maar doordat het zo vol was, konden ze niet bij hem komen. Daarom namen ze boven de plek waar hij zat, de dakbedekking weg en toen ze een opening gemaakt hadden, lieten ze de lamme op zijn slaapmat naar beneden zakken. Bij het zien van hun geloof zei Jezus tegen de verlamde: 'Jongeman, je zonden zijn vergeven.' Maar daar zaten ook een paar schriftgeleerden, en die vroegen zich af: 'Hoe durft hij dat te zeggen? Die man beledigt God! Want God is de enige die ze kan vergeven!' Inwendig begreep Jezus onmiddellijk dat ze zo dachten en hij zei: 'Waarom denkt u dat bij u zelf? Wat is eenvoudiger tegen deze verlamde man te zeggen: Je zonden zijn vergeven, of: Sta op, pak je slaapmat op en loop? Maar ik zal u laten zien dat de Mensenzoon de macht heeft om hier op de aarde de zonden te vergeven.' Toen richtte hij zich tot de lamme: 'Ik zeg je: sta op, pak je slaapmat op en ga naar huis.' Meteen stond hij op, pakte zijn slaapmat op en ging weg. Het gebeurde waar iedereen bij was. De mensen stonden allemaal versteld; ze bewezen God eer en zeiden: 'Zoiets hebben we nog nooit gezien.'

Offeren

Toen Jezus in de tempel tegenover de offerkist zat, keek hij hoe de mensen er geld in deden. Veel rijken gooiden er heel wat geld in. Maar daar kwam een arme weduwe die er twee koperen munten ter waarde van een dubbeltje in liet vallen. Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei: 'Neem van mij aan, die arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan al die anderen. Want die konden van hun overvloed best wat missen, maar zij moest het van haar armoede doen, en toch gooide ze er alles in wat ze had: ze gaf al het geld waarvan ze moest leven.'

Zacheus

Toen Jezus in Jericho was aangekomen, trok hij de stad door. Een zekere Zacheüs, hoofd van de belastingdienst en schatrijk, wilde wel eens zien wie Jezus was. Maar hij slaagde daarin niet, want er was een massa mensen op de been en hij was maar klein van stuk. Om hem toch te zien, rende hij vooruit en klom een eind verder in een vijgenboom die Jezus moest voorbijgaan.

Toen Jezus op die plek aankwam, keek hij omhoog. 'Zacheüs,' zei hij, 'kom naar beneden, snel, want vandaag moet ik bij u thuis te gast zijn.'

Zacheüs klom er snel uit en ontving hem met vreugde. Iedereen zag het en sprak er schande van:

'Hij gaat op bezoek bij iemand die het met de wet niet zo nauw neemt.'

Maar Zacheüs stond op en zei tegen de Heer: 'Luister, Heer! De helft van mijn bezit zal ik weggeven aan de armen, en als ik iemand heb afgezet, zal ik hem viermaal zoveel teruggeven.'

Jezus zei tegen hem: 'Dit huis is vandaag gered; ook deze man is een zoon van Abraham. Want de Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren is gegaan.'

God en de keizer

De Farizeeërs gingen weg en overlegden met elkaar hoe ze Jezus met een strikvraag konden vangen. Ze stuurden hun leerlingen en een paar aanhangers van de Herodiaanse partij naar hem toe. 'Meester,' zeiden zij, 'wij weten dat u een eerlijk man bent en onomwonden leert wat God wil. Het doet u niets wat men van u denkt, want u ziet niemand naar de ogen. Zeg ons dus wat u van de volgende kwestie denkt: mogen wij aan de keizer van Rome belasting betalen, ja of nee?.' Maar Jezus had hun valse opzet door. 'Waarom wilt u mij in de val laten lopen, huichelaars? Laat me eens een belastingpenning zien.' Ze gaven hem een zilverstuk.' Van wie zijn die afbeelding en dat opschrift?' vroeg hij. 'Van de keizer,' antwoordden ze. 'Geef dan de keizer wat de keizer, en God wat God toekomt.' Verbaasd over dat antwoord, lieten ze hem met rust en gingen weg.

De tempelreiniging

Het joodse Paasfeest was niet ver meer, en Jezus ging naar Jeruzalem. In de tempel trof hij de handelaren in runderen, schapen en duiven, en de geldwisselaars die aan hun tafeltjes zaten. Hij maakte van touwen een zweep en joeg hen allemaal de tempel uit met hun schapen en runderen. Het geld van de wisselaars gooide hij op de grond en hun tafeltjes wierp hij omver en tegen de duivenhandelaars zei hij: 'Weg hiermee! Maak van het huis van mijn Vader geen markt!' Zijn leerlingen herinnerden zich uit de Schrift deze tekst: 'Mijn ijver voor uw huis verteert mij als een vuur.'

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

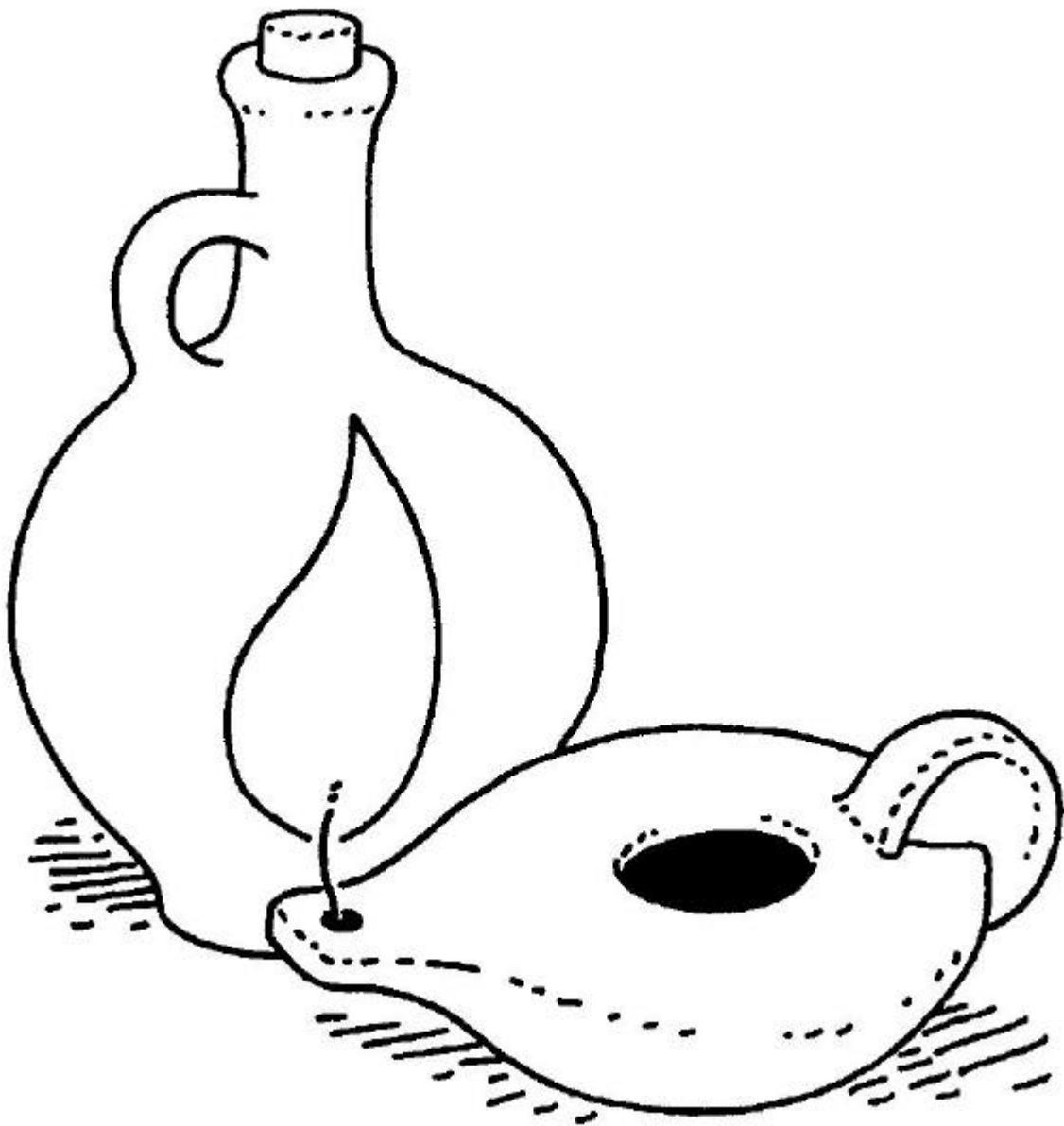
Bij welk verhaal hoort deze tekening?

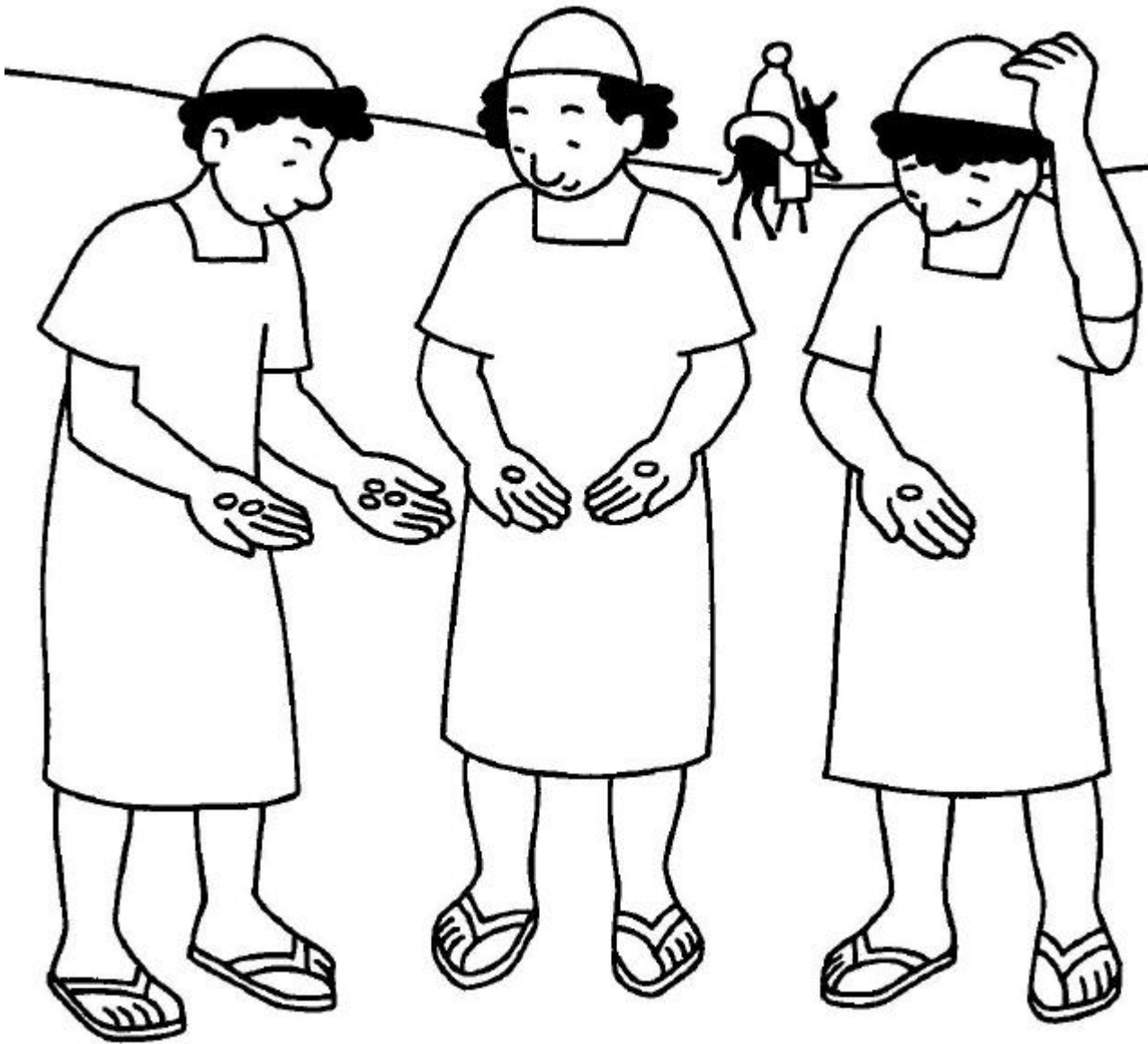
Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

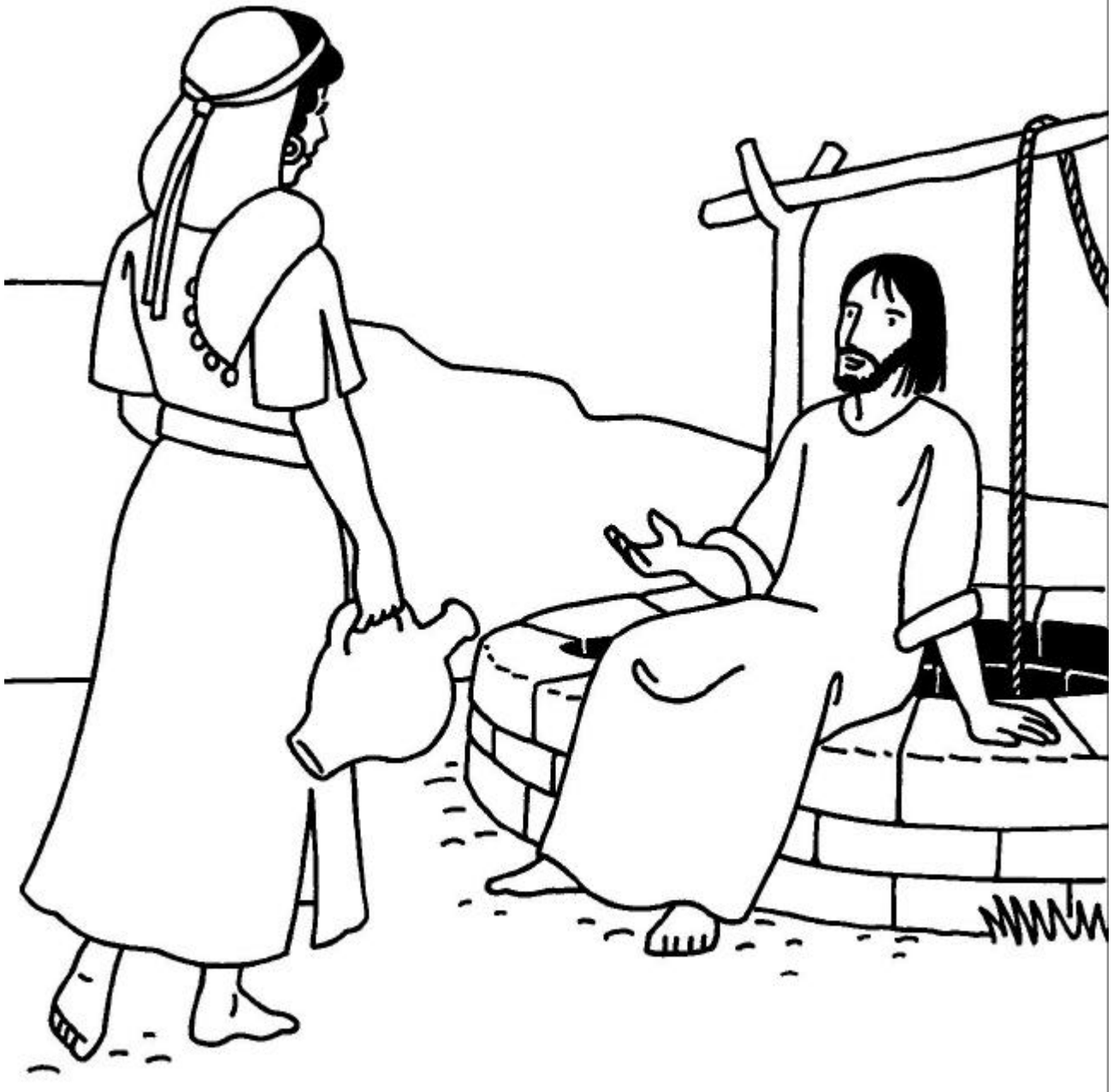
Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

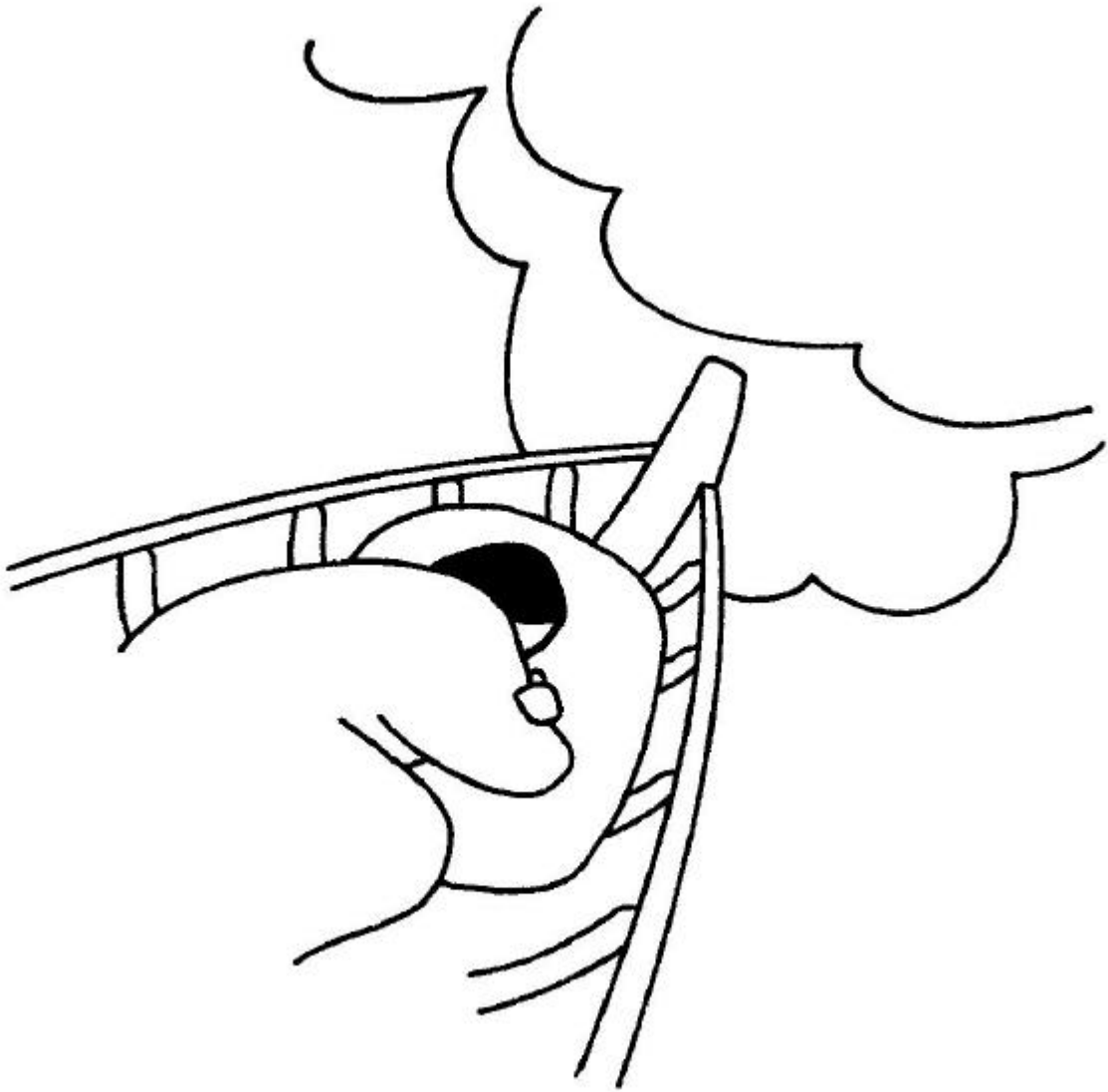
Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?

Bij welk verhaal hoort deze tekening?